

Sygn. akt IV Cz 411/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wanda Dumanowska (spr.)

Sędziowie SO: Mariola Watemborska, Mariusz Struski

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2014r., w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.

z udziałem A. Z. i W. Z.

o nadanie klauzuli wykonalności na skutek przejścia uprawnień

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Lęborku

z dnia 16 maja 2014r., sygn. akt I Co 274/14

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt IV Cz 411/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Lęborku oddalił wniosek wierzyciela o sprostowanie klauzuli wykonalności poprzez dostosowanie jej treści do wymogów określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 kwietnia 2012 r. w sprawie określenia brzmienia klauzuli wykonalności (Dz. U. z 23 kwietnia 2012 r. , poz. 443 z późn. zm.), wskazując, iż jego przepisy mają zastosowanie do spraw wszczętych po 7 lipca 2013r., stosownie do przepisów ustawy z 10 maja 2013r. o zmianie ustawy kodeks postępowania cywilnego.

W zażaleniu wierzyciel wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, odwołując się do zasad prawa intertemporalnego.

Sąd II-iej instancji zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w Słupsku w pełni podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 30 maja 2014r., podjętej w sprawie (...), iż „Nadając klauzulę wykonalności orzeczeniom sądów lub referendarzy sądowych wydanym w postępowaniach wszczętych przed dniem 7 lipca 2013 r. oraz ugodom sądowym zawartym w postępowaniach wszczętych przed tym dniem, w treści klauzuli wykonalności nie wskazuje się informacji objętych treścią § 2[1]

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 kwietnia 2012 r. w sprawie określenia brzmienia klauzuli wykonalności (Dz. U. z 2012 r., poz. 443 ze zm. Dz. U. z 2013 r., poz. 859)”.

Wobec powyższego, argumentacja skarżącego, poparta szerokimi rozważaniami teoretycznymi, w zakresie zasad interpretowania woli ustawodawcy, przedstawione w uzasadnieniu zażalenia, nie zasługują na uwzględnienie. Dlatego na mocy art. 385 w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzeczono jak w sentencji.